

MEXIKANSK HÅRLØS

(XOLOITZCUINTLE)

Oprindelsesland: Mexico

- Anvendelse:** Standard : Vagthund.
Mellem : Vagthund.
Miniature : Selskabshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 6 (Racer af oprindelig type).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Racens oprindelse ligger langt tilbage i historien. Tidligere blev dens kød spist af befolkningen, som satte stor pris på det. Racen blev regnet for at være den jordiske repræsentant for guden "Xolotl", fra hvem dens navn øjensynlig stammer. Det var dens opgave at ledsage de døde sjæle til deres evige hvilested. Racen kendes også under navnet "Perro sin pelo Mexicano" dvs Mexikansk hårløs hund.
- Helhedsindtryk:** En meget tiltalende hund. Dens vigtigste og mest karakteristiske særpræg er total eller næsten total mangel på hårvækst. Huden er glat og blød. Kroppens proportioner er harmoniske, brystet er bredt med en rummelig brystkasse, og dens hale og lemmer er lange.
- Proportioner:** Forholdet mellem kropslængde og skulderhøjde er som 10 til 9. Hunden er altså lidt længere end høj. Tæver kan være lidt længere end hanner. Hunde med lang, smal krop og korte lemmer vurderes lavere ved bedømmelsen.
- Temperament:** Rolig og stilfærdig hund, glad, opmærksom og vågen. Mistroisk over for fremmede. Den er en god vagthund og en fortrinlig familiehund.

Hoved:

Skalle : Svarende til racens "ulveagtige" type er skallen bred og kraftig, men alligevel elegant. Den bliver gradvis smallere mod næsepartiet. Nakkekuden er kun svagt markeret.

Stop : Kun let, men dog tydeligt defineret. Set i profil er skallens og næsepartiets overlinier næsten parallelle.

Næse : Hos hunde med mørk hårvækst er næsen meget sort. Ved bronzefarvet eller gyldengul hårvækst er næsen kødfarvet eller brun. Hos hunde med flerfarvet hårvækst kan næsen have pigmentløse pletter.

Næseparti : Set fra siden er næsepartiet lige. Både over- og underkæbe er veludviklede.

Læber : Stramme.

Kæber, bid : Fortænderne slutter tæt i saksebid. Over- eller underbid såvel som enhver anden bidfejl (fejlstilling af kæberne) regnes som en alvorlig fejl. Manglende præmolarer og molarer påvirker ikke bedømmelsen.

Kinder : Kun let udviklede.

Øjne: Middelstore og mandelformede. Udtrykket er vågent og levende. Øjenfarven varierer med hårvækstens farve fra sort, brun, rødbrun og ravfarvet til gul. Farven foretrækkes så mørk som muligt, og begge øjne bør have samme farve. Øjenrandenes farve svinger fra sort til brun eller grå. Lysere farve eller kødfarvede pletter på øjenrandene er tilladt, men ikke meget ønskede.

Ører: Ørene er lange, store og udtryksfulde, meget elegante og af fin struktur. De kan minde om "flagermuseører". Når hunden er opmærksom, er ørerne altid opretstående, idet ders længdeakser danner en vinkel på 50 til 80° mod vandret. Hunde med kuperede eller hængende ører vil blive diskvalificeret.

Hals:

Overlinie : Halsen bæres højt, med en let buet overlinie.

Længde : Forholdsnæssigt lang.

Form : Slank og smidig, godt muskuløs og meget elegant.

Hud : Halsens hud er fast og elastisk, men tæt sluttende og uden løst skind ved struben. Hos hvalpe ses hudfolder på halsen, men de forsvinder med alderen.

Krop: Kraftigt bygget.

Manke : Ikke særlig markeret.

Ryg : Ryglinien virker fuldstændig lige. Hængende eller opkrummet ryg, såvel som en lang, smal ryg og korte lemmer, er uønsket.

Lænd : Stærk og muskuløs.

Kryds : Let konvekst set i profil. Det er skråtliggende i en vinkel på omkring 40° mod vandret. Det er solidt bygget, muskuløst og let rundet.

Bryst : Set fra siden er det langt og dybt og når ned til albuen. Ribbenene er let rundede, men aldrig flade. Set forfra er forbrystet passende bredt, men brystbenets spids er ikke fremtrædende.

Underlinie : Underlinien er elegant. Den begynder under brystet og følger den muskuløse, optrukne bug i en stigende linie.

Hale: Lang og tynd, med nogle børsteagtige hår. Den er lavt ansat, når ned til haseleddet og aftager i tykkelse mod spidsen. Under bevægelsen bæres den højt og i en bue, men aldrig krøllet op over ryggen. I ro hænger halen nedad, afsluttet i en let krog. Under visse forhold er halen indtrukket og holdes op mod bugens underside, hvad der tyder på skyhed.

Lemmer:

Forpart: Set forfra er forbenene lige og lodrette, velproportionerede og af god længde i forhold til kroppen.

Skuldre : Flade og muskuløse. Den passende vinkel mellem skulderblad og overarm giver en fri og elegant bevægelse og lange skridt.

Albuer : Stærke, med god tilslutning til brystvæggen, aldrig udadrejede.

Bagpart: Set bagfra er bagbenene absolut lige og parallelle. Vinklen mellem bækken og overlår, knæ- og hasevinkel er passende åbne, således at de tillader en fri og stærk bevægelse i bagparten. Kohaser bedømmes strengt. Aldrig snæver bevægelse bagtil.

Overlår : Stærkt og godt muskuløst.

Poter : Middellange (harepoter). Tæerne, som er buede og tæt sluttede, har børsteagtige hår. Kløerne er korte og sorte hos hunde med mørke hår, lysere hos hunde med bronzefarvede eller gyldne hår. Trædepuderne er hårde og robuste over for alle slags underlag. "Svømmehud" er veludviklet. Vildtkløer skal fjernes på alle fire lemmer.
(NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).

Bevægelse: I overensstemmelse med sine vinkler har racen lange, elegante og spændstige skridt. Travet er hurtigt og flydende, hoved og hale bæres højt.

Hud: På grund af den komplette mangel på pels er huden hos denne race af speciel betydning. Den er glat og meget følsom for berøring. Den virker mere varm, da den direkte udstråler varme, mens varmeudstrålingen hos racer med pels fortaber sig i den normale luftstrøm mellem pelshårene. Af den grund behøver huden mere pleje, fordi den mangler naturlig beskyttelse mod sol og hårdt vejr. Skrammer efter uheld påvirker ikke bedømmelsen. Hunden sveder gennem poterne (trædepuder og "svømmehud") og derfor "halser" den næsten aldrig.

Pels:

Hårlag : Denne races vigtigste særpræg er den totale mangel på kropspels (hårløs hund), men den har dog nogle korte, børsteagtige og tætsiddende hår af forskellig farve på pande og hals. Disse hår må aldrig danne en lang hårtop (topknot) af blødt hår. Der findes ofte grove hår på poterne og ud mod halespidsen. Det er ingen fejl, hvis disse hår ikke er til stede. Hunde med lang pels skal diskvalificeres.

Farve : Ensfarvede hår i mørke nuancer foretrækkes. Farven går fra sort til sortgrå, skifergrå, mørkegrå, rødlig, leverfarvet og bronze til gyldengul. Flerfarvet (particolour) optræder også, herunder hvide pletter.

Størrelse: Der findes tre størrelser for hanner såvel som tæver:

- Standard : Skulderhøjde fra 45 til 55 cm, idet en højde op til 60 cm er tilladt for fortrinlige hunde.
- Mellem : Skulderhøjde fra 35 til 45 cm.
- Miniature : Skulderhøjde fra 25 til 35 cm.

Hunde over 60 cm og under 25 cm skal diskvalificeres.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Hovedet meget bredt.
- Øjnene lyse, runde og udstående.
- Løs halshud.
- Meget lang krop og korte ben.
- Kort hale.
- Vildtkløer (NB Regnes ikke som fejl i Danmark).

- Huden løs og slap, så den danner folder.
- Hårvækst på steder, som ikke er nævnt i standarden.
- Overdreven pigmentmangel (albinisme).
- Skyhed eller aggressivitet,

Diskvalificerende fejl:

- Over- eller underbid.
- Ører kuperede eller hængende.
- Kuperet hale.
- Lang pels over hele kroppen.
- Lang, blød topknot på hovedet.
- Skulderhøjde over 60 cm eller under 25 cm.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 9 AUGUST 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2003

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 1996 ☐☐☐